

[Ministeren for skatter og afgifter]

der er hensigtsmæssig. Vi vil derfor i denne folketingsssamling fremkomme med forskellige forslag til ændringer. I hvert fald vil der fremkomme et forslag om skattefri omdannelse til selskab, der ændrer nogle problemer omkring goodwillbeskatning. Der vil også på hovedaktionærbeskatningens område komme forslag til forbedringer, som det blev bebudet sidste sommer, og ligeledes er det vores agt at følge op den hensigtserklæring, der lå fra de tidligere forligspartier, fra april 1981, også for så vidt angår de generationsskifteproblemer, der kan knytte sig til avancebeskatningen af fast ejendom.

Vi er altså ikke uopmærksomme på problemer knyttet til den udformning, den særlige indkomstskat har nu, men må afvise fremskridtspartiets her igen fremsatte lovforslag om afskaffelse af den.

Karl Nielsen (S):

Det forslag, vi her har til behandling, kan man vist godt sige er et typisk fremskridtsforslag, idet det, hvis vi gennemfører en ophævelse af lov om særlig indkomstskat, vil få den konsekvens, at en række arbejdsfrie indkomster undgår beskatning, og det vil igen være til skade for folk med almindelige indkomster, som må betale en merskat.

I bemærkningerne til lovforslaget skriver forslagsstillerne, at den lov, man vil have ophævet, er ungdomsfjendsk, pensionistfjendsk, ja, samfundsfjendsk. Det er selvfølgelig noget sludder, for det er lige modsat: en lov af denne karakter er ungdomsvenlig og pensionistvenlig, og hvad man ellers kan fortsætte med at sige, idet man skaber midler til forskellige indsatser på disse områder. Det er simpelt hen noget vås fra ende til anden, der er skrevet i disse bemærkninger.

Jeg skal på mit partis vegne afvise lovforslaget.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg tror nu ikke, at hr. Karl Nielsen har så forfærdelig meget ret, når han bruger ordet »vås«. Der står mange gode ting i bemærkningerne til dette forslag om at afskaffe den særlige indkomstskat, som fremskridtspartiet her for vistnok 9. gang, som det er sagt, fremsætter.

Jeg vil blot sige, at selv om jeg kan tilslutte mig en del af det, der er skrevet, så kan

jeg nok ikke gøre det med hensyn til ordvalget. Det er undertiden lidt svært, fordi fremskridtspartiet har en særlig form for ordvalg, som vi andre ikke helt kan følge.

Men fremskridtspartiet skal nu ikke have utak for, at de fremsætter dette lovforslag og gør det på ny, og jeg vil da sige, at sidste gang de fremsatte det, var det ikke deres skyld, at vi ikke nåede at drøfte det her i tinget; det var jo regeringen, der havde travlt med at få udskrevet valg.

Forholdet er det, at den særlige indkomstskat faktisk gør megen skade, ikke mindst for generationsskiftet. Der kan være nogle enkelte områder, hvor særlig indkomstskat måske er på sin plads, men stort set må man sige, at det er den ikke. Hvis man bare tager de sidste dages debat, så viser det sig, at de store erhvervsorganisationer – også dem, der repræsenterer de mindre næringsdrivende – kan eftervise, hvor mange der i årenes løb er kommet i klemme og kommer i klemme ved denne lovgivning. Det er næsten således, at man ikke kan skifte fra den ene virksomhed til den anden, og generationsskiftet bliver i hvert fald særdeles tungt. Alt det, vi kan medvirke til at prøve på at få skatten bort, helst helt, men i hvert fald så meget, som det er gørligt, vil vi gøre.

Jeg kan slet ikke deltage i sangen, ligegyldigt hvilket vers det er, om de arbejdsfrie indkomster, for man tænker i denne forbindelse slet ikke på, hvor meget de oppostede pengeværdier er blevet til, og hvor meget de er belagt med reelle skattekrone i det øjeblik, der skal afstås.

Men det er da et lille lyspunkt, at skatte- og afgiftsministeren nævner, at der er nogle områder, hvor han vil sørge for, at der kommer en mere hensigtsmæssig ordning af forholdene. Jeg vil sige om dette, at det, vi vel savner mest, og det, vi er stillet i udsigt for længst af det, skatteministeren har givet tilsagn om, er en ændring af hovedaktionærbeskatningsreglerne, de såkaldte værneregler, som alle i fjor, vist også ministeren selv, var enige om ikke var i orden. Jeg ser hen til, at det kommer meget snart, for vi havde egentlig lovet, at det skulle være klaret, således at man slet ikke skulle komme til at gøre brug af de meget snørklede regler, som blev fastsat i fjor, næsten ved en fejltagelse.

Lad mig til sidst sige, at det kan være meget godt, at man kommer til at kunne om-